
PRZYWIEŃCZONY (1) *part praet pass pf*

A sg f przywi(e)ńcz(o)ną.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w. s.v. przywieńczyć.

Ubrany w wieniec: Naprzod więc piążnego pachołká vpoią: Poładzą podle niego niepewną dziewoią; Vpfrzoną/ przywieńczoną/ z wymułkańnym czołem: Z iąką świetną pázłotką/ z wyniołłym chochołem. Więc fię vzda niebogá; y w oney tkánicy Gładfza pod wieczor niż w dzień zda fię piiánicy.
KlonWor 68.

MPi